

Uzasadnienie Rady: Stanowisko Rady (UE) nr 2/2015 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 98/70/WE odnoszącą się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającej dyrektywę 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych

(2015/C 50/02)

I. WPROWADZENIE

W dniu 18 października 2012 r. Komisja przedłożyła powyższy wniosek oparty na art. 192 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i jego art. 114 w związku z pewnymi zaproponowanymi przepisami.

Wniosek ten ⁽¹⁾ ma na celu zmianę dyrektywy w sprawie jakości paliw (98/70/WE zmienionej przez 2009/30/WE, zwanej dalej „dyrektywą w sprawie jakości paliw”) i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii (2009/28/WE, zwanej dalej „dyrektywą w sprawie odnawialnych źródeł energii”) na podstawie wymogu zawartego w tych dwóch dyrektywach zobowiązującego Komisję do przedstawienia sprawozdania zawierającego przegląd wpływu pośredniej zmiany użytkowania gruntów ⁽²⁾ na emisje gazów cieplarnianych i poruszającego kwestię sposobów zminimalizowania tego wpływu, w stosownych przypadkach wraz z wnioskiem ⁽³⁾.

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności w Parlamencie Europejskim głosowała nad swoim sprawozdaniem w dniu 11 lipca 2013 r., a następnie Parlament Europejski przyjął stanowisko w pierwszym czytaniu na posiedzeniu plenarnym w dniach 9–12 września 2013 r. ⁽⁴⁾

W dniu 13 czerwca 2014 r. Rada osiągnęła porozumienie polityczne w sprawie projektu wniosku. Po zweryfikowaniu przez prawników lingwistów Rada w dniu 9 grudnia 2014 r. przyjęła wspólne stanowisko zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą określoną w art. 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

W trakcie prac Rada uwzględniła także opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego. Komitet Regionów postanowił nie wydawać opinii.

II. CEL

Celem wniosku Komisji jest zapoczątkowanie procesu przestawienia się na takie biopaliwa, które zapewniają znaczne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych także wówczas, gdy zgłaszane są szacowane emisje wynikające z pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja podkreśla, że należy chronić istniejące inwestycje, a jednocześnie cele jej wniosku i jego głównych komponentów to:

- ograniczenie udziału konwencjonalnych biopaliw (niosących ze sobą ryzyko emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów) w realizacji celów określonych w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii;
- poprawa parametrów procesów produkcji biopaliw pod względem emisji gazów cieplarnianych (zmniejszenie emisji powiązanych) przez podwyższenie progu ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla nowych instalacji, przy zapewnieniu ochrony instalacji, które już działały;
- przyczynienie się do lepszej penetracji rynku przez zaawansowane biopaliwa (w niewielkim stopniu prowadzące do pośrednich zmian użytkowania gruntów) dzięki dopuszczeniu większego udziału tych paliw w realizacji celów określonych w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii niż udział biopaliw konwencjonalnych;
- poprawa sprawozdawczości na temat emisji gazów cieplarnianych poprzez zobowiązanie państw członkowskich i dostawców paliw do zgłaszania szacowanych emisji wynikających z pośredniej zmiany użytkowania gruntów związanej z biopaliwami.

III. ANALIZA STANOWISKA RADY

1. Uwagi ogólne

Wprawdzie Rada zgadza się z Komisją i Parlamentem Europejskim co do głównych celów wniosku, ale podejście Rady pociągało za sobą zmiany w pierwotnym wniosku. Rada dąży do wyważonego podejścia uwzględniającego potrzebę uwzględnienia następujących kwestii:

- światowego zjawiska pośredniej zmiany użytkowania gruntów;
- celu, jakim jest przedstawianie motywacji na rzecz stosowania bardziej zaawansowanych biopaliw;
- wyraźniejszej perspektywy inwestycyjnej i ochrony inwestycji dokonanych na podstawie istniejącego ustawodawstwa UE;

⁽¹⁾ 15189/12 ENV 789 ENER 417 ENT 257 TRANS 346 AGRI 686 POLGEN 170 CODEC 2432.

⁽²⁾ Skrót angielski „ILUC”.

⁽³⁾ Artykuł 7d ust. 6 dyrektywy 2009/30/WE oraz art. 19 ust. 6 dyrektywy 2009/28/WE.

⁽⁴⁾ A7-0279/2013.

W wyniku tego podejścia Rada w swoim stanowisku zmienia – do pewnego stopnia – pierwotny wniosek Komisji, aby uwzględnić w szczególności bieżącą sytuację oraz niepewności otaczające dane szacunkowe na temat pośredniej zmiany użytkowania gruntów, jak również okoliczności i perspektywy dotyczące produkcji i używania biopaliw, przez przerebadanie tego wniosku i skreślenie niektórych przepisów zawartych w tekście. Oznacza to, że Rada nie przyjęła żadnych poprawek wprowadzonych w opinii Parlamentu Europejskiego z pierwszego czytania, które odnosiły się do skreślonych części. Oprócz tego pewna liczba zaproponowanych poprawek nie została zaakceptowana, ponieważ uznano, że nie przyczyniają się one dostatecznie do realizacji celów dyrektywy; inne przepisy przerebadowano, by doprecyzować i uściślić tę dyrektywę.

W poniższych sekcjach opisane są zmiany merytoryczne.

2. Podstawowe zagadnienia dotyczące polityki

i) *Próg dotyczący konwencjonalnych biopaliw i nowych instalacji*

Komisja zaproponowała ograniczenie do 5% udziału biopaliw i biopłynów produkowanych ze upraw zbóż i innych upraw roślin wysokoskrobiowych, upraw roślin cukrowych i oleistych w realizacji celów dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, nie nakładając żadnych ograniczeń na ogólne zużycie tych biopaliw.

Rada uważa wprawdzie, że wprowadzenie wartości progowej może stanowić metodę polityki służącą złagodzeniu zjawiska pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ale jest również zdania, że wniosek Komisji należy zmienić pod kątem wyżej wymienionych celów. W stanowisku Rady próg ten jest ustalony na wysokości 7%. Stwierdza się, że Parlament w poprawce 181 także podwyższył proponowany przez Komisję próg (do 6%, łącznie z uprawami energetycznymi). Rada nie popiera poprawki 184/REV Parlamentu, w której próg stosuje się także do docelowej wartości redukcji intensywności emisji gazów cieplarnianych ujętej w dyrektywie w sprawie jakości paliw, i stwierdza, że Komisja nie zawarła stosowania tego progu w swoim wniosku. Rada uważa, że stosowanie tego progu nie jest właściwe z uwagi na to, że celem dyrektywy w sprawie jakości paliw jest zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych z unijnego koszyka paliw.

Ponadto, o ile Rada akceptuje limit w odniesieniu do udziału w osiągnięciu wartości docelowych określonych w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii, uważa jednak także, że próg nie powinien ograniczać elastyczności państw członkowskich przez ustalanie, że ilości biopaliw przekraczające ten próg powinny zostać uznane za niespełniające kryterium zrównoważoności, a zatem nie powinny uzyskiwać wsparcia w państwach członkowskich. Zatem Rada nie może zaakceptować poprawki 89 Parlamentu Europejskiego.

Jeżeli chodzi o nowe instalacje, Rada może zasadniczo zgodzić się z podejściem Komisji, popieranym także przez Parlament, zakładającym przesunięcie terminu rozpoczęcia obowiązywania progu oszczędności emisji gazów cieplarnianych wynoszącego minimum 60% a odnoszącego się do biopaliw/biopłynów produkowanych w nowych instalacjach (na dzień wejścia w życie dyrektywy, zamiast proponowanej stałej daty 1 lipca 2014 r.)

ii) *Dane szacunkowe, sprawozdawczość i weryfikacja dotyczące pośredniej zmiany użytkowania gruntów*

W pierwotnym tekście Komisja nałożyła na państwa członkowskie/dostawców paliw obowiązek, by do sprawozdań dołączali szacunkowe dane o emisjach wskutek pośredniej zmiany użytkowania gruntów, do celów obliczenia oszczędności w emisjach gazów cieplarnianych w cyklu użytkowania uzyskanych wskutek użytkowania biopaliw/biopłynów. Proponuje się odpowiednio nowe załączniki (załącznik V do dyrektywy w sprawie jakości paliw i załącznik VIII do dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii) z szacowanymi emisjami wskutek pośrednich zmian użytkowania gruntów w odniesieniu do niektórych surowców⁽¹⁾.

Rada uważa, że przepisy te powinny lepiej uwzględniać stopień niepewności otaczającej modelowanie, założenia i wynikające z nich dane szacunkowe dotyczące pośrednich zmian użytkowania gruntów, a jednocześnie powinny dążyć do pojmowania tego zjawiska i wspierając opracowywanie najwyższej jakości dowodów naukowych. Tekst Rady zawiera zatem – w wyżej wymienionych nowych załącznikach – określone przedziały ilustrujące te niepewności dotyczące wstępnych szacunkowych danych o emisjach wskutek pośrednich zmian użytkowania gruntów. Państwa członkowskie / dostawcy biopaliw mieliby zgłaszać ilości biopaliw/biopłynów dla każdej kategorii surowców wymienionej w tych załącznikach, na podstawie czego Komisja sporządzałaby swoje sprawozdanie obejmujące także przedziały wartości, w celu zawężenia zakresu niepewności i tym samym stworzenia solidniejszej podstawy naukowej. Ponadto, jeżeli chodzi o sprawozdawczość i przeglądy, Komisja miałaby także zbadać ewentualne skutki polityk UE w dziedzinach takich jak środowisko, klimat i rolnictwo, oraz to, czy można by je uwzględnić.

Uwzględniono także ulepszone elementy przeglądu, w połączeniu z nową definicją biopaliw/biopłynów, w których przypadku istnieje niewielkie ryzyko pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a także ustaleniem kryteriów określania i certyfikacji takich biopaliw/biopłynów, np. uzyskanych przez podwyższenie plonów, oraz rozważenie planów certyfikacji produkcji definicją biopaliw/biopłynów obarczonych niskim ryzykiem pośredniej zmiany użytkowania gruntów w drodze środków łączących na etapie przedsięwzięcia. W klauzuli

⁽¹⁾ Zboża i inne uprawy roślin wysokoskrobiowych, uprawy roślin cukrowych i oleistych.

przeładowej zachowano możliwość wprowadzenia do kryteriów trwałości skorygowanych szacunkowych czynników pośredniej zmiany użytkownika gruntów. Ponadto w stanowisku Rady – w artykule dotyczącym przeglądu – wzywa się Komisję do ujęcia w przeglądzie, według poprawek Parlamentu 189, 107 i 190, najnowszych dostępnych informacji o kluczowych założeniach dotyczących szacunkowych danych o pośredniej zmianie użytkowania gruntów; założenia te obejmują tendencje w dziedzinie plonów rolnych i wydajności, przydział produktu ubocznego i zaobserwowane tempo globalnych zmian użytkowania gruntów i wylesiania.

Rada nie może zaakceptować poprawki 60 Parlamentu, w której dąży się do włączenia do dyrektywy w sprawie jakości paliw czynników pośredniej zmiany użytkowania gruntów do obliczania emisji gazów cieplarnianych w cyklu użytkowania od roku 2020, z racji wyżej przedstawionych kwestii dotyczących charakteru szacunkowych danych dotyczących pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Ponadto, w ramach podejścia ogólnego, stanowisko Rady dąży do możliwie największej spójności zmian w dyrektywach w sprawie jakości paliw i w sprawie odnawialnych źródeł energii.

Rada jest zdania, że ze względu na spójność między obydwoma zmienianymi dyrektywami nowy załącznik VIII do dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii zmieniony stanowiskiem Rady powinien zostać zachowany wraz z nowym załącznikiem V do dyrektywy w sprawie jakości paliw, i nie powinny być one skreślone, jak zakłada Parlament w poprawce 164.

iii) *Motywacja na rzecz stosowania zaawansowanych biopaliw*

Aby ulepszyć motywację na rzecz stosowania zaawansowanych biopaliw, oprócz prognozy dla konwencjonalnych biopaliw Komisja zaproponowała system dalszego promowania takich biopaliw z surowców niestwarzających dodatkowego zapotrzebowania na grunty, sugerując, że wartość energetyczna tych biopaliw powinna być zaliczana czterokrotnie do uzyskania docelowej wartości 10% w transporcie określonej w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii. Proponuje się nowy załącznik IX do tej dyrektywy określający takie surowce, np. odpady i pozostałości.

Parlament określił w swoim stanowisku obowiązkowe wartości docelowe dla państw członkowskich, tak by stopniowo biopaliwa zaawansowane stanowiły w roku 2016 co najmniej 0,5% zużycia energii, a w roku 2020 – co najmniej 2,5%. Załącznik IX jest podzielony na trzy różne kategorie w częściach A, B i C, gdzie niektóre surowce liczyłyby się raz, inne dwukrotnie, a niektóre inne czterokrotnie do uzyskania wartości docelowej w transporcie wynoszącej 10%, a do wartości docelowych biopaliw zaawansowanych liczyłyby się wyłącznie surowce z części A i C.

Rada podziela cel, jakim jest propagowanie używania zaawansowanych biopaliw o niskim ryzyku spowodowania pośrednich zmian użytkowania gruntów. Na forum Rady przeważały jednak poważne wątpliwości co do korzyści z proponowanego przez Komisję poczwórnego liczenia niektórych surowców, a to z racji obaw o ewentualne zakłócenia rynku i oszustwa; systemy tego nie uznano za najskuteczniejsze narzędzie propagowania zaawansowanych biopaliw. Stanowisko Rady zawiera zatem wiele elementów propagujących zaawansowane biopaliwa, jednocześnie pozostawiając państwom członkowskim elastyczność odpowiednio do ich potencjału i sytuacji wewnętrznej. Od państw członkowskich wymaga się ustalenia krajowych wartości docelowych dotyczących zaawansowanych biopaliw na podstawie wartości odniesienia wynoszącej 0,5 punktu procentowego z 10-procentowej wartości docelowej energii ze źródeł odnawialnych w transporcie, określonej w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii. Państwa członkowskie mogą ustalić niższe wartości docelowe na podstawie trzech kategorii przyczyn. Będą jednak musiały uzasadnić każdy przypadek ustalenia wartości docelowej niższej niż 0,5 punktu procentowego i zgłosić każdą przyczynę nieuzyskania krajowej wartości docelowej dotyczącej zaawansowanych biopaliw. Komisja ma opublikować zsyntetyzowane sprawozdanie na temat osiągnięć państw członkowskich w realizacji wartości docelowych dotyczących zaawansowanych biopaliw.

Zatem, o ile Rada postrzega niewiążące prawnie wartości pośrednie na szczeblu krajowym dotyczące zaawansowanych biopaliw jako skuteczny bodziec i wyraźny sygnał dla inwestycji, Rada nie może jednak poprzec ani charakteru, ani sposobu realizacji wartości docelowych dotyczących zaawansowanych biopaliw zawartych w stanowisku Parlamentu z racji obaw dotyczących zarówno dostępności, jak i kosztów tych biopaliw. Rada

i Parlament (w jego poprawce 111) wydają się zgadzać co do tego, by przegląd obejmował ocenę dostępności takich biopaliw, by uwzględnić w tym zakresie kwestie środowiskowe, gospodarcze i społeczne, jak również możliwość stworzenia dodatkowych kryteriów zapewniających trwałość tych biopaliw.

Aby zaoferować dodatkowe zachęty dla zaawansowanych biopaliw, stanowisko Rady rozszerza narzędzie, jakim są transfery statystyczne w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii, na takie zaawansowane biopaliwa, a podwójne liczenie udziału tych biopaliw rozszerzone jest na ogólne cele tej dyrektywy.

Stanowisko Rady zawiera zmieniony nowy załącznik IX, który rozszerzono tak, by w części A zawierał więcej pozycji takich jak odpady i pozostałości z gospodarki leśnej oraz bioodpady z gospodarstw domowych, które to pozycje będą liczone dwukrotnie – jeżeli chodzi o ich wartość energetyczną – do realizacji wartości docelowych. W części B byłyby ujęte wyłącznie oleje spożywcze i tłuszcze zwierzęce, których udział nie byłby liczony do realizacji krajowej wartości docelowej dotyczącej zaawansowanych biopaliw.

W ramach przepisu o przydziale uprawnień opartym na historycznym poziomie emisji, surowce do biopaliw niewymienionych w załączniku IX, które to surowce zostały ustalone jako odpady, pozostałości, niespożywczy materiał celulozowy lub materiał lignocelulozowy, i stosowane w dotychczasowych instalacjach przed przyjęciem dyrektywy, mogą być liczone do realizacji krajowej wartości docelowej dotyczącej zaawansowanych biopaliw. Usprawniona i wyraźna kategoryzacja zawarta w załączniku IX jest, zdaniem Rady, lepsza niż skomplikowana struktura załącznika IX w wersji zawartej w stanowisku Parlamentu.

Rada ogólnie podziela pragnienie Parlamentu, by wzmocnić przepisy, aby zminimalizować ewentualne ryzyko oszustwa – np. liczenia jednorazowych partii wielokrotnie w UE, lub umyślnego zmieniania materiałów, by weszły one w zakres stosowania załącznika IX – dlatego wzięła pod uwagę odpowiednie elementy znajdujące się w poprawkach 101 i 185, tak by państwa członkowskie mogły wspierać rozwijanie i stosowanie systemów śledzących trasę i pochodzenie surowców, i wytworzonych z nich biopaliw, przez cały łańcuch wartości, i sprawić, by podjęto działania w przypadku wykrycia oszustwa. Oprócz tego stanowisko Rady przewiduje nałożenie na państwa członkowskie obowiązku sprawozdawczego, co umożliwi Komisji ocenę skuteczności środków podjętych w celu zapobiegania oszustwom i ich zwalczania oraz tego, czy uważa się za konieczne dodatkowe środki, także na szczeblu Unii.

Jeżeli chodzi o sporządzanie przez państwa członkowskie i Komisję sprawozdań na temat dostępności i trwałości biopaliw wytworzonych z surowców wymienionych w załączniku IX, stanowisko Rady obejmuje ponadto obowiązek państw członkowskich i Komisji należytego uwzględniania zasad hierarchii postępowania z odpadami ustalonych w dyrektywie ramowej w sprawie odpadów, zasady kaskady biomasy, zachowania odpowiednich zasobów węgla w glebie oraz jakości gleby i ekosystemu, ale nie uważa za właściwą i wykonalną poprawkę 59 Parlamentu, uprawniającą Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu weryfikacji przestrzegania hierarchii postępowania z odpadami. Rada zauważa, że poprawki Parlamentu 12 i 109 w podobnym duchu wzywają Komisję do przedłożenia sprawozdania na temat dostępności zaawansowanych biopaliw oraz na temat środowiskowych i gospodarczych skutków biopaliw wytwarzanych z odpadów, pozostałości, produktów ubocznych lub z surowców niepochodzących z użytkowania gruntów.

iv) *Motywacja na rzecz odnawialnej energii elektrycznej i środków efektywności energetycznej*

We wniosku Komisji przedstawiono sposoby łagodzenia ryzyka związanego z pośrednią zmianą użytkowania gruntów w bezpośrednim związku z wytwarzaniem i zużywaniem biopaliw. Rada jest jednak zdania, że obniżanie emisji z transportu jako cel nadrzędny można propagować również przez szersze stosowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych. W tekście Rady zwiększa się zatem mnożniki do obliczania udziału energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych używanej przez transport kolejną elektryczną oraz elektryczne pojazdy drogowe, by poprawić ich stosowanie i udział w rynku.

W stanowisku Parlamentu brak jest porównywalnych przepisów. Parlament apeluje jednak do Komisji o przedstawienie zaleceń dotyczących dodatkowych środków zachęcających do efektywności energetycznej i oszczędności energii w transporcie, które można zaliczać do obliczania ilości energii ze źródeł odnawialnych używanej w transporcie w związku z zawartą w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii wartością

docelową dla transportu wynoszącą 10% (poprawki 153 i 154). Rada postrzega większą efektywność energetyczną ogółem jako istotny wkład w obniżanie emisji z transportu, nie uważa ona jednak, aby środki i ich skutki w tym względzie powinny być częścią dyrektywy zmieniającej dyrektywę w sprawie odnawialnych źródeł energii.

v) *Przestrzeganie kryteriów zrównoważenia: Systemy dobrowolne i wzajemne uznawanie*

Jeżeli chodzi o sprawozdawczość i weryfikację w odniesieniu do funkcjonowania dobrowolnych systemów ustanowionych na mocy dyrektywy w sprawie jakości paliw i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, Rada i Parlament przewidziały szczegółowe i bardzo podobne przepisy o sprawozdawczości, by umożliwić Komisji dokonanie oceny np. niezależności, przejrzystości, udziału zainteresowanych podmiotów i ogólnej solidności systemów (poprawki 54, 58 i 103), a tekst Rady przewiduje zwrócenie się do Komisji o przedłożenie wniosku dotyczącego, w razie potrzeby, zmiany przepisów dyrektywy w sprawie jakości paliw i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii dotyczących dobrowolnych systemów, by propagować optymalne rozwiązanie.

Jeżeli chodzi o wzajemne uznawanie dobrowolnych systemów i krajowych systemów przestrzegania kryteriów zrównoważenia dotyczących biopaliw/biopłynów, Rada stwierdza, że należy doprecyzować warunki, na jakich obowiązuje zasada wzajemnego uznawania w relacji między wszystkimi systemami, by ułatwić niezakłócone funkcjonowanie rynku wewnętrznego. W tym celu stanowisko Rady zawiera przepisy dotyczące dyrektyw w sprawie jakości paliw i w sprawie odnawialnych źródeł energii, na mocy których dane państwo członkowskie może notyfikować Komisji swój system krajowy, po czym Komisja dokona oceny tego systemu w trybie priorytetowym. Decyzja w sprawie zgodności tak przekazanego systemu krajowego zostałaby podjęta z zastosowaniem procedury sprawdzającej, przy czym nie można odmówić wzajemnego uznania pozytywnie ocenionego systemu przez inne systemy, w tym dobrowolne, ustanowione zgodnie z odnośnymi artykułami. Stanowisko Parlamentu zawiera automatyczne wzajemne uznawanie systemów weryfikacji (poprawka 102), czego Rada nie uważa za stosowne.

vi) *Akty delegowane*

Komisja zaproponowała dużą liczbę korekt zarówno do dyrektywy w sprawie jakości paliw, jak i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii, w szczególności w odniesieniu do przyznawania Komisji uprawnień do przyjmowania aktów na podstawie art. 290 i 291 TFUE.

Rada dokonała przeglądu tych przepisów z uwzględnieniem zmian wprowadzonych przez TFUE od czasu przyjęcia obydwu dyrektyw, w szczególności art. 290 w sprawie uprawnienia do przyjmowania aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego. Rada postanowiła zatem ograniczyć na okres pięciu lat delegowanie uprawnień na Komisję; uprawnienia obejmują dodawanie szacunkowych typowych i domyślnych wartości ścieżek biopaliw oraz dozwolonych metod analitycznych związanych ze specyfikacją paliw oraz zwolnienie z wymogu dotyczącego prężności pary dopuszczone dla benzyny zawierającej bioetanol, w poprawkach do dyrektywy w sprawie jakości paliwa, oraz odnoszą się do ewentualnych dodatków do wykazu surowców i paliw w załączniku IX i do szacunkowych wartości typowych i domyślnych odnoszących się do ścieżek biopaliw i biopłynów zawartych w dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii. Rada nie może zatem zaakceptować tych poprawek w stanowisku Parlamentu, w których weryfikuje się lub uzupełnia przepisy o delegowaniu na Komisję uprawnień, których nie zachowuje Rada.

Jeżeli chodzi o inne przepisy dotyczące delegowania uprawnień proponowane przez Komisję, to Rada stwierdziła po starannej analizie każdego indywidualnego przypadku, że bardziej rozsądne są albo akty wykonawcze, albo zwykła procedura ustawodawcza.

vii) *Motywy*

Rada zmieniła motywy tak, by odpowiadały one zmienionym częściom normatywnym dyrektywy, wobec czego zdanie Rady na temat motywów zmienionych przez Parlament odpowiada jej zdaniu na temat poprawek Parlamentu dokonanych w przepisach normatywnych. Oprócz tego zob. punkt 4 – motywy – poniżej.

3. **Inne zagadnienia dotyczące polityki**

W odniesieniu do emisji wskutek pośredniej zmiany użytkowania gruntów i do zaawansowanych biopaliw Rada uważa, że dla większej jasności i spójności należy do dyrektywy w sprawie jakości paliw i dyrektywy w sprawie odnawialnych źródeł energii wprowadzić kilka nowych definicji. Stanowisko Parlamentu zawiera większą liczbę nowych definicji (poprawki 34–37 i 69–76), które zdaniem Rady nie są potrzebne, ale można stwierdzić, że niektóre proponowane nowe definicje pokrywają się przynajmniej częściowo z niektórymi definicjami wprowadzonymi przez Radę (zwłaszcza dotyczącymi „niespożywczego materiału celulozowego” i „materiału ligno-celulozowego”).

Jeżeli chodzi o obliczanie skutków emisji gazów cieplarnianych spowodowanych przez biopaliwa/biopłyyny Rada postanowiła, że – w przeciwieństwie do wniosku Komisji – należy zachować premię z tytułu biomasy, biopaliw/biopłyynów uzyskanych z odzyskanych terenów zdegradowanych.

4. Inne poprawki przyjęte przez Parlament Europejski

Dalsze poprawki nie uznane za konieczne ani stosowne do realizacji celów dyrektywy, a zatem nie ujęte w stanowisku Rady obejmują:

- nałożenie na dostawców paliw obowiązku dopilnowania wprowadzania na rynek benzyny o konkretnej maksymalnej zawartości tlenu i etanolu (poprawka 38), nałożenie na państwa członkowskie obowiązku zapewnienia konkretnego udziału energii ze źródeł odnawialnych w benzynie (część poprawki 152/rev) i w odniesieniu do procentowej zawartości bioestrów w oleju napędowym (poprawka 39);
- dostawców biopaliw stosowanych w lotnictwie (poprawka 40);
- praw osób trzecich i swobodnej uprzedniej i świadomej zgody dotyczącej użytkowania i struktury gruntów używanych do produkcji biopaliw (poprawki 49 i 96);
- sprawozdanie Komisji na temat wpływu zwiększonego zapotrzebowania na biopaliwa na zrównoważony rozwój społeczny, wpływu produkcji biopaliw na dostępność białka roślinnego i środków spożywczych po przystępnych cenach (poprawka 50);
- zawarcie i treść dwustronnych lub wielostronnych umów z państwami trzecimi w sprawie trwałości biopaliw (poprawki 55 i 100);
- gwarancje pochodzenia w związku ze zgodnością z wartościami docelowymi oraz stosowanie transferów statystycznych, wspólnych projektów lub wspólnych systemów wsparcia (poprawka 88);
- zrównoważone gospodarowanie gruntami (poprawka 97);
- publikację Eurostatu na temat informacji handlowych o biopaliwach, dane przywozowe i wywozowe oraz informacje o zatrudnieniu związane z branżą biopaliw (poprawki 98 i 99);
- inne motywy (poprawki 4, 8, 13, 129, 16, 17, 22, 24, 25, 27, 30).

IV. PODSUMOWANIE

Opracowując swoje stanowisko, Rada w pełni uwzględniła wniosek Komisji oraz opinię Parlamentu Europejskiego w pierwszym czytaniu. W odniesieniu do poprawek zaproponowanych przez Parlament Europejski Rada stwierdza, że pewna ich część została odzwierciedlona we wspólnym stanowisku – co do ich ducha, częściowo lub w pełni.
